

není doba celého roku, a do kdy toto quantum piva má žalobkyni býti dodáno a zda najednou neb po částkách a jak velikých (§ 409 c. ř. s.). Údajů těchto bylo tím spíše potřebí, poněvadž, jak nesporně, pivo odebíráno bylo vždy jen dle potřeby. Pro tuto neurčitost jest žaloba neodůvodněnou, neboť by ani na základě vydaného dle ní rozsudku nemohla exekuce býti povolena (§ 7 ex. ř.).

Čís. 4613.

**Pokud lze zřídit zástavní právo symbolickým odevzdáním věci.
Zástavního práva k nábytkovému automobilu lze nabýti jen hmotným jeho odevzdáním.**

(Rozh. ze dne 28. ledna 1925, Rv I 1923/24.)

Žaloba o uznání zástavního práva k nákladnímu automobilu byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Zřízení práva zástavního symbolickým odevzdáním dovoluje § 452 obč. zák. jen na takových věcech, které nepřipouštějí hmotného odevzdání z ruky do ruky. Jako takové věci uvádí § 427 obč. zák. mimo pohledávky náklady, poněvadž nejsou v dosahu odevzdatele, a sklad zboží nebo jinou věc hromadnou, poněvadž tu by odevzdání z ruky do ruky bylo příliš obtížným. Nábytkový automobil, o který jde v tomto sporu, nelze však zařaditi do žádného z druhů věcí v §u 427 obč. zák. uvedených, jest věcí jednotlivou, jejíž hmotné odevzdání bez obtíží jest možným. Bylo tudíž lze nabýti práva zástavního k němu jen hmotným odevzdáním. Odvolacímu soudu jest však přisvědčiti v tom, že, i kdyby se symbolická tradice pokládala za přípustnou, není zastavení automobilu právně účinným, poněvadž nebylo, jak zákon nařizuje, použito takových znamení, z nichž každý snadno může poznati zastavení. Neboť ze zjištěných okolností, že tabulka s nápisem, vyznačujícím, že automobil jest žalobci dán do zástavy, byla upevněna v budce řidiče, že nápis bylo lze přečísti jen, když se vstoupilo do budky, že tabulka bývala papírem přikryta, že ani zřízencům, kteří opětovně autem jeli, nebila do očí, že ani při výkonu exekuce nebyla pozorována, jest zřejmo, že znamení, osvědčující zastavení automobilu, nebylo způsobu takového, že je každý při obyčejné pozornosti mohl poznati.

Čís. 4614.

Ustanovení §u 1104 obč. zák. vztahuje se nejen na případ, když nelze věci následkem neobyčejné náhody (nehody) vůbec upotřebiti neb užívati, nýbrž i na případ §u 1105 obč. zák., když pachtýř přes takovou náhodu podrží obmezené užívání věci.

(Rozh. ze dne 28. ledna 1925, Rv I 1926/24.)